
Iraq và Việt nam Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

Sự so sánh giữa cuộc chiến Iraq hiện nay và cuộc chiến Việt Nam trước đây là điều không thể tránh khỏi được. Sự thật hiển nhiên là Hoa Kỳ đang sa lầy không lối thoát tại Iraq và Tổng Thống Bush cũng như Tổng Thống Nixon năm 1972, tìm đủ cách để thoát thân ra trong danh dự của một cuộc chiến đang bị thua đậm.

Tuy nhiên trái với Nixon, Bush đang ở vào thế cay cú của người đánh bạc bị thua sát ván, muốn gỡ phải tung tiền vào gấp đôi mỗi lần cho mỗi tiếng bạc, nhưng càng gỡ càng thua! Việc Tổng Thống Bush nhất định không đếm xỉa đến những khuyến cáo như thường trình của nhóm nghiên cứu Iraq do cựu ngoại trưởng Baker đưa ra và đòi tung quân khoảng 30,000 lính vào thêm cho chiến trường tại Iraq là bằng chứng cho thấy Bush đang ở trạng thái tự lừa dối, khẳng khái không chịu thua bạc dù đã mất hết tiền!

Điều trái khoáy là ngay chính những tướng lĩnh chỉ huy quân lực không hào hứng gì với việc đổ thêm quân vào. Lý do là Rumsfeld và Bush đã sai lầm không chịu tung quân ồ ạt vào cuộc chiến từ lúc đầu, để đến lúc tình hình đã quá tồi tệ, Iraq rơi vào hỗn loạn và nội chiến, Bush mới tổng khởi Rumsfeld và đòi tăng quân số như Thượng Nghị Sĩ McCain chủ trương. Nhưng thế cờ đã đổi khác và đã quá muộn để việc tung quân thêm này vào để bình định thủ đô Baghdad có thể thực hiện được.

Ngay đến tướng Abizaid, chỉ huy trưởng quân lực Hoa Kỳ cho vùng Trung Đông trong cuộc điều trần trước Quốc Hội Hoa Kỳ tháng trước đã cho rằng việc gia tăng quân thêm tại Iraq sẽ không giúp ích gì được. Thực sự ai cũng thấy rõ nếu thêm quân sẽ chỉ gia tăng thêm tử vong cho lính Hoa Kỳ và không giải quyết được điều gì. Các tướng chỉ huy tại Iraq như Casey và một số tướng khác cho rằng nếu không có giải pháp chính trị và mục tiêu chiến lược rõ rệt, thêm quân vào tại Baghdad sẽ không đi đến đâu. Một số tướng khác

cũng lên tiếng là hiện nay lực quân và Thủy quân lục chiến Hoa Kỳ đã ở trong tình trạng thiếu quân, cố gắng quá đáng sẽ đến tình trạng đổ vỡ cho cả lực lượng Hoa Kỳ! Tuy nhiên Tổng Thống Bush hiện nay đang lâm vào thế phải làm một điều gì đó để thay đổi cuộc chiến Iraq, không thể cứ giữ nguyên tình trạng hiện tại. Và dù cho có bị chống đối và chỉ trích, Bush vẫn giữ vững lập trường làm theo ý mình là đổ thêm quân vào theo kiểu cay cú thua bạc double down!

Đề nghị của Baker là thương thuyết với Iran và Syria, hai xứ lân bang với Iraq và yểm trợ ngầm cho các lực lượng loạn quân hiện nay, cũng bị Bush gạt bỏ hoàn toàn. Vì thương thuyết với Iran sẽ phải chấp nhận cho xứ này được thông dong trong con đường chế tạo vũ khí nguyên tử, điều Hoa Kỳ không thể chấp nhận được. Cũng như thương thuyết với Syria sẽ phải chấp nhận vai trò của xứ này tại Lebanon, điều Do Thái không khi nào cho phép và sẽ áp lực Hoa Kỳ để bác bỏ hoàn toàn việc nói chuyện với Syria! Ngoài ra Hoa Kỳ còn gặp sự chống đối của Saudi Arabia nếu muốn thương thuyết với Iran.

Lý do là Iran thuộc giáo phái Shiite, đang muốn bành trướng thế lực suốt vùng Trung Đông, trong khi Saudi Arabia thuộc giáo phái Sunni muốn ngăn cản và chặn đứng ảnh hưởng của Iran. Tháng trước đây khi phó Tổng Thống Cheney sang Saudi Arabia để gặp quốc vương xứ này, Saudi Arabia đã nói thẳng về việc sẽ chống đối Hoa Kỳ thương thuyết với Iran. Hơn nữa tuần trước đây, Saudi Arabia cũng lên tiếng nếu Hoa Kỳ rút quân về và để mặc nội chiến tại Iraq lan rộng, Saudi Arabia sẽ ủng hộ dân Sunni để chống lại dân Shiite. Có nghĩa cuộc chiến tại Iraq hiện nay sẽ trở thành một cuộc chiến mở rộng với Iran và Saudi Arabia tham dự và lôi cuốn thêm nhiều quốc gia khác tại vùng này như Syria, Jordan, Thổ Nhĩ Kỳ.

Điều này cho thấy Hoa Kỳ ở vào tình trạng tiến thoái lưỡng nan, ở lại Iraq để chịu thiệt hại và tử vong thêm cho lính Mỹ đã sắp đến 3000 quân bị chết cũng không được.

Nhưng nếu rút hết quân về và để nội chiến Iraq biến thành một cuộc chiến lan rộng giữa nhiều quốc gia trong vùng và ảnh hưởng đến việc cung cấp dầu hòa cho cả toàn cầu, cũng như lôi cuốn thêm Do Thái vào cuộc với việc sử dụng vũ khí nguyên tử và khởi đầu cho một thế chiến thứ ba, cũng là những hậu quả Hoa Kỳ không dám nghĩ đến!

Trở lại với sự so sánh cuộc chiến Iraq và cuộc chiến Việt Nam. Bush hiện nay lâm vào thế kẹt cũng như Nixon trước kia năm 1972. Nhưng trái ngược với Bush, Nixon sẵn sàng đi đêm với Nga Sô để giải quyết cuộc chiến. Tuần lễ cuối tháng 12, 2006 vừa qua, bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ đã cho giải mật tài liệu về cuộc đi đêm năm 1972 giữa Nixon và Brezhnev, chủ tịch nhà nước Nga Sô với những bản ghi chép những cuộc nói chuyện giữa Nixon và Kissinger, giữa Kissinger và Brezhnev và giữa Nixon và Brezhnev trong cuộc họp thượng đỉnh giữa hai nguyên thủ quốc gia tháng 5, 1972.

Những tài liệu này cho thấy Nixon muốn thương lượng với Brezhnev để áp lực với Bắc Việt và để thương thuyết về việc Hoa Kỳ rút quân. Trong cuộc nói chuyện bí mật giữa Kissinger và Brezhnev ngày 21 tháng 4 năm 1972, một tháng trước khi họp thượng đỉnh, Kissinger đã cho Brezhnev biết về hai mục tiêu của Hoa Kỳ trong việc giải quyết cuộc chiến Việt Nam. Trước hết là để yên cho Hoa Kỳ có thể rút quân dần dần về trong danh dự. Thứ hai là để cho có một thời gian cách quãng giữa việc Hoa Kỳ rút hết quân về và việc để cho tiến trình chính trị bắt đầu. Kissinger nói thẳng với Brezhnev là sẽ để mặc cho cán cân lực lượng quân sự giữa hai bên (Bắc Việt và VNCH) quyết định tương lai cho Việt Nam. Đây là tài liệu rõ ràng nhất về sự bán đứng VNCH cho cộng sản của Kissinger và Nixon bấy giờ mới được giải mật. Có nghĩa Kissinger đã nói trắng trợn là để yên cho Hoa Kỳ được rút quân về dần trong danh dự và đợi một thời gian tối thiểu để Hoa Kỳ khỏi bê mặt, Bắc Việt có thể tấn công VNCH và bên nào mạnh bên đó sẽ thắng, thừa biết là VNCH một khi không còn

được Hoa Kỳ yểm trợ, sẽ không thể chống cự với cộng sản Bắc Việt tiếp tục được Nga Sô và Trung Hoa cung cấp vũ khí.

Quốc gia Iraq cũng giống như Việt Nam trước đây. Số phận không may đã khiến cho Hoa Kỳ dính vào để chiến tranh tàn phá đất nước, chết chóc biết bao nhiêu người. Việt Nam đã chết cả triệu người trong cuộc chiến, dân Iraq hiện nay cũng đã chết cả vài trăm ngàn người. Hoa Kỳ trong cuộc chiến Việt Nam đã thiệt mạng hơn 50,000 quân, hiện nay tại Iraq đã chết gần 3000 lính, những con số bị thương tàn phế đã vài chục ngàn người. Tất cả những thương vong này đều có thể qui tội cho những chính sách sai lầm của những kẻ cầm quyền, trước kia với chính quyền Johnson và Nixon nay với chính quyền Bush.

Những tính toán sai lầm, những sự cuồng ngạo của những kẻ nhờ may mắn lên nắm chức vụ lãnh đạo những thiếu tài, chỉ biết cứng đầu nhắm mắt làm theo ý mình, những nhân danh của quyền lợi quốc gia, của đảng phái, của tôn giáo... đã gây ra biết bao chết chóc, thương đau cho những thường dân vô tội. Nhưng thảm cảnh này đã xảy ra tại Việt Nam nhiều thập niên trước, nay lại tái diễn tại Iraq. Biết đến bao giờ con người mới có thể sống trong hòa bình, an lạc, không còn hiềm khích, hận thù và chiến tranh tàn phá. Và bao giờ nhân loại mới thực sự có được bình an dưới thế cho người thiện tâm?

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng
25 tháng 12, 2006

Note: This page will be updated with new essays on February 1, 2006